

Zaak C-502/22

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

22 juli 2022

Verwijzende rechter:

Conseil d'État (Frankrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

22 juli 2022

Verzoekende partij:

Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)

Verwerende partij:

Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire

CONSEIL D'ETAT
afdeling rechtspraak

[OMISSIS]

ASSOCIATION
INTERPROFESSIONNELLE DES
FRUITS ET LÉGUMES FRAIS

[OMISSIS]

Gelet op de navolgende procedure:

Bij verzoekschrift en memorie van repliek, die op 5 maart 2021 en 8 juli 2022 zijn ingeschreven bij het secretariaat van de afdeling rechtspraak van de Conseil d'État (hoogste bestuursrechter, Frankrijk), verzoekt de association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (brancheorganisatie voor verse groenten en fruit; hierna: „Interfel”) de Conseil d'État:

1) de beschikking van de ministre de l'agriculture et de l'alimentation (minister van Landbouw en Voedselvoorziening) van 7 september 2020 houdende weigering tot verbindendverklaring van de in het kader van Interfel voor de

verkoopseizoenen 2021-2023 gesloten sectorale overeenkomst getiteld „Concombre de type long ou Hollandais” (Lange of Hollandse komkommers), alsmede de beslissing van deze minister waarbij het door Interfel ingestelde bezwaar tegen voornoemde beschikking impliciet is afgewezen, nietig te verklaren wegens bevoegdheidsoverschrijding;

2) de ministre de l'agriculture et de l'alimentation op grond van de artikelen L. 911-1 en L. 911-2 van de code de justice administrative (wetboek bestuursprocesrecht) te gelasten het verzoek strekkende tot verbindendverklaring van voornoemde sectorale overeenkomst betreffende de verkoopseizoenen 2021-2023 binnen twee maanden na kennisgeving van de beslissing [van de Conseil d'Etat] opnieuw in behandeling te nemen;

[OMISSIS]

Interfel betoogt als volgt:

- de beschikking van 7 september 2020 is ontoereikend gemotiveerd, hetgeen in strijd is met artikel L. 632-4, laatste alinea, van de code rural et de la pêche maritime (wetboek plattelandzaken en zeevisserij);
- de beschikking van 7 september 2020 is gegeven door een onbevoegde autoriteit;
- de weigering tot verbindendverklaring is in strijd met de beginselen van rechtszekerheid en gewettigd vertrouwen;
- de weigering tot verbindendverklaring is aangetast door bevoegdheidsoverschrijding doordat de bevoegde autoriteit een opportuniteitstoetsing en geen wettigheidstoetsing heeft verricht;
- de weigering om de overeenkomst verbindend te verklaren, berust op een kennelijke beoordelingsfout, aangezien Interfel heeft aangetoond dat de in het kader van de overeenkomst getroffen maatregelen een gunstig effect op de kwaliteit hebben;
- de grond voor weigering van de verbindendverklaring, ontleend aan het ontbreken van een kennisgeving volgens artikel 210 van verordening (EU) [2013/1308 van 7 december 2013], geeft blijk van een onjuiste opvatting van het recht en van de feiten.

Bij verweerschrift, ingeschreven op 22 april 2022, concludeert de ministre de l'agriculture et de l'alimentation tot afwijzing van het verzoek. Hij stelt dat de door verzoekende partij aangevoerde middelen ongegrond zijn.

[OMISSIS]

Gelet op:

- verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013;
- richtlijn 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015;
- uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 van de Commissie van 7 juni 2011;
- gedelegeerde verordening (EU) nr. 2019/428 van de Commissie van 12 juli 2018;

[OMISSIS]

Overwegende hetgeen volgt:

- 1 Uit de dossierstukken blijkt dat Interfel, een landbouwbrancheorganisatie die is erkend volgens artikel L. 632-1 van de code rural et de la pêche maritime, op 10 juni 2020 een sectorale overeenkomst betreffende „lange of Hollandse komkommers” heeft gesloten voor de verkoopseizoenen 2021-2023. Interfel heeft de ministre de l'agriculture et de l'alimentation verzocht deze overeenkomst verbindend te verklaren. Bij beschikking van 7 september 2020 heeft de ministre de l'agriculture et de l'alimentation geweigerd die overeenkomst verbindend te verklaren. Interfels verzoek strekt ertoe dat deze beschikking alsmede de beslissing waarmee de minister het tegen genoemde weigering ingestelde bezwaar impliciet heeft afgewezen, nietig worden verklaard wegens bevoegdheidsoverschrijding.
- 2 Artikel 164 van verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten en tot intrekking van de verordeningen (EEG) nr. 922/72, (EEG) nr. 234/79, (EG) nr. 1037/2001 en (EG) nr. 1234/2007 luidt: „1. Als een erkende producentenorganisatie, een erkende unie van producentenorganisaties of een erkende brancheorganisatie die in één of meer specifieke economische regio's van een lidstaat werkzaam is, wordt beschouwd als representatief voor de productie, de verhandeling of de verwerking van een bepaald product, kan de betrokken lidstaat op verzoek van die organisatie of unie bepaalde overeenkomsten, besluiten of onderling afgestemde feitelijke gedragingen van die organisatie of unie voor een beperkte periode verbindend verklaren voor andere marktdeelnemers of groeperingen van marktdeelnemers, die in de betrokken economische regio of regio's werkzaam zijn en die niet bij deze organisatie of unie zijn aangesloten. [...] 4. Een verzoek tot verbindendverklaring voor andere marktdeelnemers, als bedoeld in lid 1, kan slechts worden ingediend voor voorschriften die gericht zijn op één van de volgende doelen: [...] b) productievoorschriften die stringenter zijn dan de in de nationale of de regelgeving van de Unie vastgestelde voorschriften; [...] d) de afzet; [...] k) de definitie van minimumkenmerken en -normen inzake verpakking en aanbiedingsvorm; [...] Deze voorschriften mogen andere marktdeelnemers in

de betrokken lidstaat of in de Unie geen schade berokkenen, mogen geen van de in artikel 210, lid 4, bedoelde gevolgen hebben en mogen niet op andere wijze onverenigbaar zijn met het Unierecht of met de vigerende nationale voorschriften.

- 3 Artikel 75 van deze verordening bepaalt: „1. Handelsnormen kunnen worden toegepast op een of meer van de volgende producten en sectoren: [...] b) groenten en fruit; [...]. 3. Onverminderd artikel 26 van verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad kunnen de in lid 1 bedoelde handelsnormen betrekking hebben op een of meer van de volgende elementen te bepalen op sector- of productspecifieke grondslag, die berusten op de kenmerken van de sector, op de noodzaak het op de markt brengen te reguleren en op de in lid 5 van dit artikel bepaalde voorwaarden: [...] b) de indelingscriteria, zoals indeling in klassen, naar gewicht, naar grootte, naar leeftijd en in categorieën; [...]”. Artikel 3 van uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 van de Commissie van 7 juni 2011 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad, wat de sectoren groenten en fruit en verwerkte groenten en fruit betreft, zoals gewijzigd bij gedelegeerde verordening (EU) 2019/428 van de Commissie van 12 juli 2018 tot wijziging van uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 wat betreft de handelsnormen voor de sector groenten en fruit, bepaalt: „[...] Groenten en fruit waarvoor geen specifieke handelsnorm geldt, moeten voldoen aan de algemene handelsnorm. Producten ten aanzien waarvan de houder kan aantonen dat zij voldoen aan geldende normen die zijn vastgesteld door de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (VN/ECE), worden evenwel beschouwd als producten die in overeenstemming zijn met de algemene handelsnorm.” Komkommers worden niet genoemd in artikel 3, lid 2, van dezelfde verordening dat de lijst vaststelt van groenten en fruit waarvoor een specifieke handelsnorm geldt. De norm VN-ECE FFV-15 inzake de afzet en controle van de handelskwaliteit van komkommers bepaalt dat de grootte wordt bepaald door het gewicht of door een combinatie van diameter en lengte.
- 4 Uit de dossierstukken blijkt dat in de door de vereniging Interfel gesloten sectorale overeenkomst betreffende de voorschriften voor de afzet van „lange of Hollandse komkommers” voor de verkoopseizoenen 2021-2023 is bepaald dat het kaliber van komkommers die in continentaal Frankrijk worden geproduceerd en in de klasse „Extra” of „I” worden verkocht, uitsluitend op basis van het gewicht wordt vastgesteld, met uitsluiting van elke sorteringsschaal waarbij diameter en lengte worden gecombineerd, dat het minimumgewicht 250 gram bedraagt en dat voor komkommers van de klasse „Extra” of „I” een uniforme sorteringsschaal verplicht is, waarbij een en dezelfde verpakking enkel waren mag bevatten die tot dezelfde categorie van de vastgestelde sorteringsschaal behoren. Deze bepalingen zijn stringenter dan de voorschriften van uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011, aangezien de daarin vastgestelde algemene handelsnorm voor groenten en fruit geen voorschriften inzake de groottesortering van de waren bevat en voor komkommers niet wordt aangevuld met specifieke handelsnormen, en stringenter dan de voorschriften van de norm VN-ECE FFV-15.

- 5 Interfel heeft haar verzoek tot verbindendverklaring gestaafd met het argument dat deze aanvullende vereisten worden gerechtvaardigd door het streven om de kwaliteit van de aan de consument verkochte komkommers te waarborgen. De in punt 2 aangehaalde bepalingen van artikel 164, lid 4, van verordening (EU) nr. 1308/2013 van 17 december 2013 staan echter enkel op het gebied van de onder b) genoemde „productievoorschriften” uitdrukkelijk toe dat overeenkomsten die voorschriften bevatten welke stringenter zijn dan de Unievoorschriften, verbindend worden verklaard.
- 6 Het antwoord op het middel waarmee wordt aangevoerd dat de minister niet rechtmatig kon weigeren de litigieuze overeenkomst verbindend te verklaren omdat Interfel zou hebben aangetoond dat de groottesorteringsvoorschriften waarvan de verbindendverklaring wordt gevraagd een gunstige invloed op de kwaliteit hebben, hangt af van het antwoord op de volgende vragen:
- 1) Moet artikel 164 van verordening (EU) nr. 1308/2013 van 17 december 2013 aldus worden uitgelegd dat het de verbindendverklaring toestaat van sectorale overeenkomsten die stringentere voorschriften bevatten dan die welke in de Unieregeling zijn neergelegd, niet alleen op het gebied van de in punt b) van dit artikel genoemde „productievoorschriften”, maar ook op alle in a) en in c) tot en met n) vermelde gebieden, voor welke dit artikel bepaalt dat een verzoek tot verbindendverklaring kan worden ingediend?
 - 2) Moet artikel 164 van verordening (EU) nr. 1308/2013, bij gebreke van een specifieke Unieregeling voor een bepaalde categorie groenten en fruit, aldus worden uitgelegd dat het de verbindendverklaring toestaat van sectorale overeenkomsten die stringentere voorschriften bevatten dan de toepasselijke normen die zijn vastgesteld door de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties?
- 7 De in punt 6 genoemde vragen zijn bepalend voor de beslechting van het onderhavige geding en doen bij gebreke van rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie waarin het voorwerp en de draagwijdte van de betrokken bepalingen worden verduidelijkt, ernstige uitleggingsproblemen rijzen. Derhalve moet de vragen, overeenkomstig artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, worden voorgelegd aan dit Hof en moet de behandeling van het verzoek van Interfel worden geschorst totdat er uitspraak is gedaan.

BESLISSING:

Artikel 1: De behandeling van het verzoek van de association intrprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel) wordt geschorst totdat het Hof van Justitie van de Europese Unie uitspraak heeft gedaan over de volgende vragen:

- 1) Moet artikel 164 van verordening (EU) nr. 1308/2013 van 17 december 2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke marktordening voor landbouwproducten en tot intrekking van de verordeningen (EEG) nr. 922/72,

(EEG) nr. 234/79, (EG) nr. 1037/2001 en (EG) nr. 1234/2007, aldus worden uitgelegd dat het de verbindendverklaring toestaat van sectorale overeenkomsten die stringentere voorschriften bevatten dan die welke in de Unieregelgeving zijn neergelegd, niet alleen op het gebied van de in punt b) van dit artikel genoemde „productievoorschriften”, maar ook op alle, in a) en in c) tot en met n) vermelde gebieden, voor welke dit artikel bepaalt dat een verzoek tot verbindendverklaring kan worden ingediend?

2) Moet artikel 164 van verordening (EU) nr. 1308/2013, bij gebreke van een specifieke Unieregeling voor een bepaalde categorie groenten en fruit, aldus worden uitgelegd dat het de verbindendverklaring toestaat van sectorale overeenkomsten die stringentere voorschriften bevatten dan de toepasselijke normen die zijn vastgesteld door de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties, waarnaar het Europees recht verwijst?

[OMISSIS]

WERKDOCUMENT